

KESKUSTELU AGITATIO- JA PROPAGANDAOSASTOJEN JOHTAJAIN NEUVOTTELUKOKOUKSEN OSANOTTAJAIN KANSSA

lokakuun 14 pnä 1925

Kysymys. Onko kapitalismin vakaantumisessa tapahtunut jonkinlaisia muutoksia Kominternin kongressin jälkeen kuluneena aikana?

Vastaus. Meillä puoluepiireissä puhutaan tavallisesti kahdesta vakaantumisesta: kapitalismin vakaantumisesta ja neuvostojärjestelmän vakaantumisesta. Kapitalismin vakaantuminen merkitsee kapitalismin kriisin vissiä väliaikaista lieventymistä samalla kun kapitalismin sisällä kasvavat sovittamattomat ristiriidat, joiden kehitys on johtava kapitalismin uuteen, seuraavaan kriisiin. Minkälaisia muutoksia tällä alalla tapahtuneekin, ei uusi kriisi ole vältettävissä. Mitä tulee neuvostojärjestelmän vakaantumiseen, niin se kehittyy yhä kiihtyvää vauhtia yhdistäen sosialismin voimia maassamme ja repien juuria kapitalistisilta aineksilta. Varmaa on, että maamme sosialististen ainesten täydellinen voitto kapitalistisista aineksista on lähivuosien kysymys.

Kysymys. Eikö kasvava vasemmistoliike Lännen ammattiliitoissa johda proletariaatin erään osan irtaantumiseen kommunistisista puolueista?

Vastaus. Ei, ei sen pitäisi johtaa. Päinvastoin, ammattiliittojen siirtyminen vasemmalle on voimistava kommunististen puolueiden vaikutusta työväenliikkeessä. Sosiali-reformistien voima työväenliikkeessä ei ole vain siinä eikä niinkään paljon siinä, että heillä on määräysvallassaan sosialidemokraattiset puolueet, vaan pääasiallisesti siinä, että he nojautuvat työväen ammattiliittoihin. Tarvitsee vain riistää heiltä tämä tuki, kun he jäävät riippumaan ilmassa. Ammattiliittojen vasemmistuminen merkitsee sitä, että ammatillisesti järjestyneiden työläisten huomattava osa alkaa luopua entisistä, reformistisista johtajista ja etsii uusia, vasemmistajohtajia. Kommunististen puolueiden virhe on siinä, että ne eivät ymmärrä tätä tervehtymisprosessia ja sensijaan, että ojentaisivat kätensä vasemmistolaistuville sosialidemokraattisille työläisille ja auttaisivat heitä selviytymään rämeiköistä, ne alkavat haukkua heitä pettureiksi ja sysäävät heitä luotaan.

On otettava huomioon, että Lännessä ei ammattiliittojen laita ole niin kuin meillä. Meillä ammattiliitot syntyivät puolueen muodostumisen jälkeen, sen jälkeen, kun puolue oli jo ehtinyt lujittua ja saada suuren arvovallan työläisten keskuudessa. Ammattiliitot juurtuivat ja perustettiin meillä puolueen toimesta, puolueen johdolla, puolueen avulla. Tällä muunmuassa onkin selitettävissä se tosiasia, että puolueen arvovalta työläisten keskuudessa on meillä paljon suurempi kuin ammattiliittojen arvovalta. Kokonaan toisenlaisen kuvan näemme Lännessä. Ammattiliitot syntyivät siellä paljon aikaisemmin kuin työväenluokan poliittinen puolue. Siellä ei vielä ollut puolueita olemassa, kun ammattiliitot jo johtivat työläisiä lakkoihin, järjestivät heitä ja

autoivat heitä puolustamaan etujaan taistelussa kapitalisteja vastaan. Enemmänkin, puolueet ilmaantuivat siellä ammattiliitoista. Siten muuten onkin selitettävissä se tosiasia, että ammattiliitoilla on Lännessä paljon suurempi arvovalta joukkojen keskuudessa kuin puolueella. Olivatpa nämä ammattiliitot ja niiden johtajat siellä sitten hyviä tai huonoja, niin selvää ainakin on, että työläiset pitävät ammattiliittoa linnoituksinaan kapitalisteja vastaan. Kaikki nämä erikoisuudet on otettava huomioon, kun paljastetaan ammattiliittojen reformistisia johtajia. Haukkumalla ja käyttämällä purevia lisänimiä reformistisista johtajista ei tässä asiaa voida auttaa, — päinvastoin, haukkuminen ja purevat lisänimet saattavat vain synnyttää työläisissä sen käsityksen, ettei tässä ole kysymys kelvottomien johtajien syrjäyttämisestä, vaan siitä, että koetetaan hävittää ammattiliitot.

Kysymys. Minkälainen tilanne on Saksan kommunistisessa puolueessa „ultravasemmistolaisten“ syrjäyttämisen jälkeen?

Vastaus. Epäilemättä „ultravasemmistolaisten“ syrjäyttäminen on parantanut Saksan kommunistisen puolueen tilaa. „Ultravasemmistolaiset“ ovat työväenluokalle vieraita ihmisiä. Mitä yhteistä voi Ruth Fischerillä ja Maslovilla⁴⁴ olla Saksan työväenluokan kanssa? „Ultravasemmistolaisten“ syrjäyttäminen on johtanut siihen, että kommunistipuolueelle on noussut uusia johtajia työläisistä. Se on suureksi hyödyksi Saksan työväenliikkeelle.

Kysymys. Onko odotettavissa Neuvostoliiton uutta suuntautumista Saksan kanssa solmitun sopimuksen johdosta?

Vastaus. Ei. Meillä on ollut vain yksi suuntaus ja se pysyy samana: me pidämme suuntana Neuvostoliittoa ja sen menestystä, niin maamme sisällä kuin sen ulkopuolellakin. Me emme tarvitse mitään muuta suuntausta. Solmittakoon minkälaisia sopimuksia tahansa, ne eivät voi muuttaa mitään tässä suhteessa.

Kysymys. Mikä on suurten joukkojen keskuudessa tehtävän puolueetyömme perusmenetelmä?

Vastaus. Sotakommunismien jätteen poistaminen puolueetyöstä ja siirtyminen vakuuttamisen menetelmään. Maamme riistäjäaineeksi nähden meillä on vanha, koeteltu menetelmä — pakottamisen menetelmä. Mitä tulee maamme työtätekeviin, työläisiin, talonpoikiin y.m., niin heihin nähden meidän on käytettävä vakuuttamisen menetelmää. Kysymys ei ole siitä, että puolueen ohjeet ja määräykset ovat oikeita. Se on tietysti hyvä, mutta se ei vielä riitä. Kysymys on nyt siitä, että saataisiin työtätekevien suuret joukot vakuuttuneiksi, että nämä määräykset ja ohjeet ovat oikeita. Kysymys on siitä, että itse joukot tulisivat omasta kokemuksestaan vakuuttuneiksi, että puolueen määräykset ja ohjeet ovat oikeita. Se vaatii puolueelta laajaa ja monipuolista, joustavaa ja kärsivällistä työtä. Mutta se on ainoa oikea työmenetelmä nykyoloissa, jolloin työtätekevien joukkojen aktiivisuus kohoaa.

Kysymys. Mihin kysymyksiin agitatio- ja propagandaosastojen on kiinnitettävä huomiota edessäolevan puolueen edustajakokouksen yhteydessä?

Vastaus. Ensiksikin, maamme teollistamiskysymykseen, ja toiseksi, talonpoikaiskysymykseen. Ensimmäiseen kysymykseen nähden on korostettava erikoisesti

sitä, että teollistaminen on peruskeino maamme taloudellisen itsenäisyyden säilyttämiseksi, että ilman teollistamista maamme on vaarassa muuttua maailman kapitalistisen järjestelmän lisäkkeeksi. Toiseen kysymykseen nähden on kehitettävä työtä työväenluokan ja talonpoikaiston välisen, teollisuuden ja talonpoikaistalouden välisen liittoyhteyden lujittamisprobleemin ympärillä, sillä ilman tätä liittoyhteyttä ei maassamme voida rakentaa sosialismia.

Kysymys. Minkälaisia problemeja herää puolueen kasvun sekä sen säännöstelemisen välttämättömyyden yhteydessä?

Vastaus. Puolueen määrällinen kasvu on käynyt viime aikoina nopeassa tahdissa. Se on tietysti hyvä, sillä puolueen jäsenmäärän nopea kasvu merkitsee sitä, että työväenluokan luottamus puoluettamme kohtaan kasvaa. Mutta tässä on vakavia kielteisiäkin puolia. Näitä kielteisiä puolia on se, että puolueen nopea kasvu johtaa jossain määrin puolueen rivien tietoisuustason alentumiseen, puolueen laadun vissiin huonontumiseen. Mutta laadulla pitää meillä olla yhtä suuri, ellei suurempikin merkitys kuin määrällä. Näiden kielteisten puolien poistamiseksi on tehtävä loppu eräitten tovereittemme ylenpalttisesta viehättymisestä puolueen määrälliseen kasvuun, on pysäytettävä summittainen virtaaminen puolueeseen ja otettava säännöksi se, että vast'edes puolueeseen otetaan uusia jäseniä vain huolellisen valinnan pohjalla. Tämä ensiksikin. Ja toiseksi, puolueen uusien jäsenten keskuudessa on järjestettävä voimaperäinen poliittinen opiskelu, että heidän poliittinen tietoisuutensa voitaisiin saada kohotetuksi tarvittavalle tasolle.

Kysymys. Mikä meillä voi nyt parhaimmin turvata yhteyden puolueettomiin talonpoikaisjoukkoihin: talonpoikain vetäminen puolueeseen vaiko puolueettoman aktiivijoukon muodostaminen puolueen ympärille?

Vastaus. Me tarvitsemme molempia. On hyvin vaikeata saada talonpojista laaja puolueeton aktiivijoukko puolueemme ympärille, ellei maaseudulla ole vissiä vähimmäismäärää puolueeseen järjestyneitä talonpoikia. Vieläkin vaikeampaa on muodostaa vankkoja puoluejärjestöjä maaseudulle, ellei ole laajaa puolueetonta talonpoikaisaktiivia, sillä puoluejärjestöt muodostuvat tavallisesti tästä aktiivista. Kuitenkin laajan puolueettoman talonpoikaisaktiivin luominen on tärkeämpi tehtävä.

Missä on puolueen voima sen yhteyksien kannalta suuriin joukkoihin? Siinä, että sillä on ympärillään laaja puolueeseen kuulumaton kannattaja-aktiivi. Puolue ei olisi kyennyt johtamaan työväenluokan miljoonajoukkoja taisteluun, ellei sillä olisi ollut ympärillään tätä laajaa kannattaja-aktiivia. Ilman tällaisen aktiivin apua puolue ei voi johtaa kansan miljoonaisia joukkoja. Se on yksi johtamisen perussääntöjä.

Palauttakaa mieliinne Lenin-kutsunnan tapaus, jolloin puolueeseen liittyi muutamassa päivässä 200 tuhatta uutta jäsentä, työväenluokan parhaita poikia. Mistä nämä 200 tuhatta tulivat? Ne nousivat laajan puolueettoman aktiivin, puoluettamme kannattavien työläisten riveistä.

Puolueeton aktiivi on siis se ympäristö, jonka elinesteistä puolue elää ja kehittyy. Tämä ei pidä

paikkaansa vain työväenluokan suhteen. Se pitää paikkansa myöskin työtätekevän talonpoikaiston suhteen.

Kysymys. Mitä realista on odotettavissa teollisuuden laajentamisessa toimilupien avulla?

Vastaus. Jo Lenin sanoi aikoinaan, että toimiluvat eivät meillä onnistuneet. Nyt meillä on mahdollisuus vahvistaa Leninin sanat uudet tiedot käsissämme. Me voimme nyt sanoa täydellä varmuudella, että toimiluvilla ei ole maassamme tulevaisuutta. Tosiasia on, että toimilupateollisuuden ominaispaine meidän yleisessä teollisuustuotannossamme on aivan mitätön suure, ja tämän suureen tendenssinä on supistua nollaan.

Julkaistaan ensi kertaa